

بررسی رابطه‌ی بین دینداری با بازده‌های تربیتی دانش آموزان مقطع متون‌سطه‌ی شهر قم

محمود سرمدی^۱

چکیده

دینداری و تربیت رابطه‌ی تنگاتنگی با یکدیگر دارند. در جامعه‌ی اسلامی ایران، دین محور تمامی برنامه‌ها و سیاستگذاری‌های است و آموزش و پرورش، پیش‌روتر از سایر ارگان‌های فرهنگی - تربیتی، تربیت اعتقادی، سیاسی، علمی و آموزشی و زیستی دانش آموزان را هدف برنامه‌ریزی‌های استراتژیک و بلند مدت خود قرار داده است.

پژوهش حاضر نیز که به منظور بررسی میزان دستیابی به اهداف مذکور صورت گرفته، به روش پیمایشی در سطح دیبرستان‌های نواحی چهارگانه‌ی آموزش و پرورش شهر قم انجام شده است. در این پژوهش نمونه‌ی آماری شامل ۶۰۰ نفر دانش آموزان دیبرستانی (۳۲۰ دختر و ۲۸۰ پسر) بود که با استفاده از روش نمونه‌برداری خوش‌های تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه‌ای محقق ساخته است که شامل ۱۰ سؤال برای سنجش متغیرهای اصلی پژوهش (یعنی دینداری و بازده‌های تربیتی) و نیز سؤال‌هایی مربوط به اطلاعات فردی پاسخگویان می‌شود.

۱. دکترای علوم قرآن و حدیث.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و نیز از روش‌های آمار استنباطی مانند آزمون آ و آزمون خ دو و تحلیل واریانس استفاده گردید. و در نهایت یافته‌های پژوهش بیانگر این امر بود که افراد نمونه از عقاید و باورهای دینی بسیار قوی برخوردار هستند، به طوری که نزدیک به ۱۰٪ پاسخگویان به وجود خداوند، عدالت خداوند، پیامبر اکرم ﷺ وجود قیامت و پیروی از آئمه‌ی اطهار علیهم السلام اعتقاد دارند. ۸۶٪ آزمودنی‌ها نماز می‌خوانند و ۹۴٪ روزه می‌گیرند. ۹۷٪ بر رازداری و ۸۵/۵٪ بر وفای به عهد و قول و قرارها بیشتر تأکید دارند. ۸۱٪ آزمودنی‌ها به فدایکاری در راه دفاع از میهن و ۷۴٪ به رعایت حقوق دیگران قائل بودند. از سوی دیگر بین تحصیلات و شغل پدر، ناحیه‌ی محل تحصیل، با دینداری رابطه‌ی مثبت معنادار و بین درآمد و هزینه‌ی خانوار با دینداری رابطه‌ی منفی معناداری وجود دارد. نکته‌ی جالب این که میانگین اغلب شاخص‌های دینداری و بازده‌های تربیتی دختران بالاتر از پسران به دست آمد.

کلید واژه‌ها: دینداری، بازده‌های تربیتی، تربیت دینی.

مقدمه

در زبان اوستایی ایران باستان «دین» به معنای شریعت و مذهب بوده است و پیروان دین خود را «بهدینان» می‌خوانندند (حجتی، ۱۳۶۸).

در فرهنگنامه‌ها نیز «دین» به معنای: جزا، حساب، طاعت، ورع، قدرت و آنچه انسان بدان متدين و پاي‌بند‌گردد و نيز به گونه‌ای استعاری برای شريعت استعمال می‌گردد (ابن‌منظور، ۱۹۹۶). همچنین به معنای پاداش، آیین پرستش خداوند تعالی، رسم و قانون، قهر و مسلط شدن آمده است (شعرانی، ۱۲۹۹ق). در قرآن کریم هم که لفظ «دین» حدود ۹۰ بار به کار رفته، بدین معنای است: جزاء و حساب، کیش و شریعت، دین اسلام، رسم و قانون، حکم و فرمان، دعا و عبادت، آیین یگانه‌پرستی (سرمدی، ۱۳۸۰).

تعريف دین

از دین تعریفی که مورد اتفاق همهٔ محققان باشد، وجود ندارد؛ به گونه‌ای که برخی دانشمندان از «برج بابل تعاریف دین» سخن به میان می‌آورند (ویلم، ۱۳۷۷).

تلash برای تعریفی از دین، یعنی یافتن ماهیت متمایز یا شاید یگانه‌ی آن یا سلسله‌ای از صفات که دین را از بقیه‌ی زندگی انسان متمایز سازد، عمدتاً یک رویکرد و توجه غربی است... در غرب نیز در طی روزگاران آن‌قدر تعريف‌های فراوان از دین پدیدآمده که حتی ارائه‌ی فهرست ناقصی از آنها غیرممکن است (الیاده، ۱۳۷۵). شکل یافتن تعريف روشنی برای دین در عرصه‌ی جامعه‌شناسی و رشته‌های مشابه و مرتبط دیگر، میان این حقیقت است که چیزهای گوناگونی که ما درگفتارهای روزمره‌ی مان «دین» می‌نامیم، متنوع‌تر از آنند که به کارگیری مفهومی واحد بتواند همهٔ آنها را در خود بگنجاند. یکی از فیلسوفان معاصر جهان غرب در این‌باره می‌نویسد: «برای دین تعريف متعددی پیشنهاد گردیده است. برخی از این تعريف‌ها مبتنی بر پدیدارشناسی هستند و می‌کوشند آنچه را که در میان کلیه‌ی صورت‌های قابل پذیرش دین مشترک است، توضیح دهند؛ مانند تعريف دین به شناخت یک موجود فوق بشری که دارای قدرت مطلقه است و خصوصاً باورداشتن به خدا یا خدایان مشخص که شایسته‌ی اطاعت و پرستشند (فرهنگ آکسفورد). تعريف دیگر عمدتاً به شرح و تفسیر این اصطلاح می‌پردازند، مانند این تعريف روان‌شناسی از دین: «احساسات، اعمال و تجربیات افراد در هنگام تنها‌ی، آنگاه که خود را در برابر هر آنچه که الهی می‌نامند، می‌یابند» (ویلیام جیمز).

تعريف دیگر، جامعه‌شناسی هستند؛ مانند این تعريف: «مجموعه‌ای از باورها، اعمال، شعائر و نهادهای دینی که افراد بشر در جوامع مختلف بنا کرده‌اند» (تالکوت پارسنز). دیگری نیز می‌گوید: «دین اعتراف به این حقیقت است که کلیه‌ی موجودات تجلیات نیرویی هستند که فراتر از علم و معرفت ماست» (هربرت اسپنسر). و یا: دین پاسخی است به ندای الهی (هیک، ۱۳۷۲). کانت هم می‌گوید: «دین قانون وجود ماست، در حدی که سلطه‌اش بر ما از قانگذار و داوری ناشی می‌شود؛ دین اعمال اخلاق در قلمرو معرفت باری تعالی است. اگر دین با اخلاق پیوندی نداشته باشد تنها به کوششی

برای جلب حمایت تبدیل می‌شود (شکوهی، ۱۳۷۴). اما مروری بر آثار دانشمندان مسلمان نشان می‌دهد که اکثر قریب به اتفاق ایشان (برخلاف دانشمندان غربی) تعریف واحدی از دین را مدنظر قرار داده‌اند (تعریف سنتی از دین). علمای دین برعلاف دانشمندان علوم اجتماعی و فیلسوفان دین، تعریف خود را متوجه کلیه‌ی ادیان ننموده و دایره‌ی تعریف خود را به دین اسلام محدود کرده‌اند؛ برای مثال، استاد مطهری (۱۳۶۲) منظورش از دین اسلام، کلیه‌ی ادیان الهی از آدم تا خاتم است، چون بنای استدلالی درون دینی، که متنکی بر آیات قرآن کریم است، دین الهی در نزد خداوند یکی بیش نیست... و آن همانا دین اسلام است. علامه طباطبائی (۱۳۶۲) دین را مجموعه‌ی عقاید و یک سلسله دستورهای عملی و اخلاقی می‌داند که پیامبران از طرف خداوند برای راهنمایی و هدایت بشر آورده‌اند.

در تعریفی دیگر «دین اعتقاد به آفریننده‌ای برای جهان و انسان و دستورات عمل مناسب با این عقاید است» (مصطفیح یزدی، ۱۳۶۸).

براساس این تلقی از دین، ادیان بشری و اسطوره‌ای و غیرالهی اصلاً دین محسوب نمی‌شوند؛ «بتپرستی و انسانپرستی دین نیستند. بودیسم (آیین بودا) هم که خدا در آن مطرح نیست، دین نیست» (مصطفیح یزدی، ۱۳۷۶-۷۷).

برخی نیز هنگام ابراز نظر درباره اسلام و ادیان، دین را کتاب و سنت قطعی معرفی می‌نماید (سروش، ۱۳۷۲).

اما دانشمند مسلمان دیگری نظر متفاوتی عرضه می‌کند: «مراد من از دین، مجموعه تعالیم و احکامی است که بنابر ادعای آورنده‌ی آن و پیروان وی، حاصل ذهن بشر نیست؛ بلکه بر عکس دارای منشاء الهی است. خواه وحیانی باشد (مانند اسلام) و خواه عرفانی (مانند آیین بودا). اگر دین را به این معنا بگیریم، ادیان بزرگ روزگار ما عبارتند از: اسلام، مسیحیت، دین یهود، آیین هندو، آیین ماؤ، شیعتو و زرتشت» (ملکیان، ۱۳۷۵).

با این حال می‌توان به استناد قرآن کریم، که از قول پیامبر اسلام ﷺ خطاب به مشرکان کفر پیشه‌ی مکه می‌فرماید: «لکم دینکم و لی دین» (دین شما برای شما و دین من برای من)، میان دو دیدگاه اخیر را جمع کرد، بدین صورت که دین بر دو گونه است: دین الهی (که مورد قبول و نجات بخش است) و دین بشری (غیرالهی).

ابعاد دین

تعریف‌های دین اغلب متوجه ابعاد آن است، به‌طوری که برخی دانشمندان مانند آلستون تعریف دین را وابسته به تشخیص آن می‌دانند. وی می‌گوید: «بهترین روش تعریف دین این است که یک الگوی کاملاً مشخص دینی را برگزینیم و ابعاد و خصایص آن را دقیقاً شرح دهیم» (فنایی، ۱۳۷۵). آلستون فهرست ابعاد و خصایص دین را به شرح زیر ارائه می‌دهد:

- ۱- اعتقاد به موجودات ماورای طبیعی؛
 - ۲- تمایز امر قدسی از امر دنیوی؛
 - ۳- شعائری که حول و حوش امور مقدس متمرکزند؛
 - ۴- مجموعه قواعد اخلاقی که خداوند ضامن اجرای آن است؛
 - ۵- احساسات خاص دینی که در حضور امور مقدس و در انجام شعائر پدید می‌آیند؛
 - ۶- عبادت و سایر صور ارتباط با خداوند؛
 - ۷- دیدگاه کلی درباره‌ی جهان به متزله‌ی یک کل و مقام انسان در آن؛
 - ۸- سازمان کمایش کلی زندگی انسان براساس آن دیدگاه؛
 - ۹- گروه‌اجتماعی متحد به یاری عوامل فوق (فنایی، ۱۳۷۵).
- دین‌شناس دیگری به نام نینیان اسمارت ابعاد دین را چنین برمی‌شمرد:
- ۱- بعد آیینی و مراسم عبادی؛
 - ۲- بعد اسطوره‌ای و روایی؛
 - ۳- بعد فلسفی - عقیدتی و اصول عقاید؛
 - ۴- بعد تجربی و احساسی.

وی می‌گوید: «این ابعاد شش‌گانه در حقیقت همان جنبه‌های گوناگون دینند و اگر قرار باشد که ما یک ایدئولوژی یا جهان‌بینی را دین به‌شمار آوریم، باید در یکی از این ابعاد بگنجد (اسمارت، ۱۳۷۳).

دانشمند دیگری نیز دو بعد اساسی برای دین برمی‌شمارد: اعتقادات و مناسک

دینی؛ وی معتقد است که این دو به یکدیگر مرتبط و وابسته‌اند و تفکیک آنها ممکن نیست (دورکهایم، ۱۳۷۱).

برای جمع‌بندی مبحث ابعاد دین به بحث سنجش دینداری می‌پردازیم؛ زیرا سنجش یک مفهوم در آغاز نیازمند تعیین ابعاد تشکیل دهنده‌ی آن است.

سنجش دینداری

در بسیاری از پژوهش‌های تجربی، مسئله‌ی «دین و دینداری» با درنظر گرفتن یک بعد، مثل فراوانی رفتن به کلیسا یا عضویت در آن، مورد سنجش قرار گرفته است. این نوع سنجش دینداری مورد انتقاد شدید دانشمندان علوم اجتماعی واقع گردیده و اظهار داشته‌اند که میزان رفتن به کلیسا و درجه‌ی نفوذ کلیسا در جامعه لزوماً به معنای بیان اعتقادات مذهبی نیست. بسیاری از افراد که دارای اعتقادات مذهبی هستند، به طور منظم در مراسم مذهبی شرکت نمی‌کنند. از سوی دیگر منظم بودن این‌گونه مشارکت و حضور دائمی به معنای داشتن عقاید نیرومند مذهبی نیست. افراد ممکن است بنایه عادت یا به علت آنکه در اجتماع چنین انتظاری از آنها می‌رود در این‌گونه مراسم حاضر شوند (گیدنر، ۱۳۷۳).

محقق دیگری نیز معرف حضور در کلیسا را فقط یک شاخص تقریبی از اعتقادات مذهبی دانسته و معتقد است که مذهبی بودن را نباید معادل انجام رفتارها و مناسک مذهبی دانست، چون براساس آن تصویری نسبتاً گمراه کننده و خام از دینداری مردم به دست خواهیم آورد. اگرچه این آمارها به منزله شاخص تقریبی روندها در تغییر ایمان مذهبی بهتر از هیچ است، اما مسلمان‌جانشین سنجش‌های مستقیم این اعتقادات نیستند. به نظر وی اعتقاد به خدا و تعهد مذهبی، به معنای میزان اهمیت خداوند نزد افراد، شاخص بسیار حساس بعد دینداری در زندگی فرد است (اینگلهمارت، ۱۳۷۳).

در میان مسلمانان نیز کلود سودکلیف در اندازه‌گیری تدبین یک مسلمان، تنها «نماز» را اصل قرار داده است. البته وی اشاره دارد که هر شاخص رفتاری به تنها‌ی برای

اندازه‌گیری تدین کافی نیست، چون رفتار دینی فقط یکی از ابعاد دینداری است (کمال المنوفی، ۱۳۷۵).

کمال المنوفی در پژوهشی تحت عنوان «اسلام و توسعه»، دینداری را دارای دو بعد جدا از هم دانسته که عبارتند از: شناخت دینی و رفتار دینی؛ وی از میان معروف‌های بعد رفتاری تنها نماز را کافی دانسته؛ چون که نماز در اسلام به عنوان ستون دین به حساب می‌آید (۱۳۷۵). در حال حاضر پژوهشگران تقریباً به دیدگاه واحدی مبنی بر پذیرش چند بعدی بودن دین و در نتیجه دینداری متمایل شده‌اند (سراج‌زاده، ۱۳۷۷).

اعمالی که ادیان مختلف توصیه می‌کنند، از انجام مناسک و فرایض مذهبی (مانند نماز، روزه، حج و...) تا التزام به یک زندگی اخلاقی (بعد پیامدی دین) متغیر است. در میان عرف مسلمانان نیز تقيید دینی و ایمانی معمولاً با بعد پیامدی شناخته می‌شود؛ به عنوان مثال مردم فروشنده‌ای را مؤمن و متدین می‌دانند که جدا از تقيید به انجام واجبات دین، فردی با انصاف، امانتدار، راستگو، با حیا و... باشد. بنابراین تدین و دینداری، آن‌طور که مردم می‌فهمند و تعبیر می‌شود، لاجرم دارای بعد پیامدی است و با این بعد مراتب آن فهمیده می‌شود (پترون و دیگران، ۱۳۷۷).

می‌توان گفت که بعد پیامدی دینداری به تعبیر قرآن کریم، همان عمل صالح است که در جای جای این کتاب مقدس، بعد از ایمان و به عنوان مکمل آن یاد شده است. وقوف انقلاب اسلامی در ایران و رهبری آن توسط امام رهنما جلوه‌ای جدید از مناسبات نسلی در تاریخ و تمدن این مرز و بوم کهن بود که اندیشمندان و محققان به لحاظ ماهیت و محتوا، آن را به عنوان یک نمونه‌ی عینی و واقعی ارزیابی می‌کنند. جوان‌گرایی و جوان محوری در عرصه‌ی تحولات انقلاب و نیز استراتژی تداوم انقلاب، این ایده را بارور کرد که نسل جوان، توانا، پیشرو و قابل اعتماد است. نگارنده بر این باور است که میراث گرانبهای مادی و معنوی به بار نشسته‌ی جوان خلاق و فعال دهه‌ی اول انقلاب اسلامی، قابلیت تسری و تعمیم به دوران‌های آتی را دارا بوده و اندیشه و شیوه‌های عمل نسل مذکور باید به نسل‌های کنونی و آینده منتقل گردد. از جمله برنامه‌های اصلی و بنیادی انقلاب

اسلامی، تربیت دینی و پرورش اخلاقی نسل جدید بوده است. برای تحقق این هدف آرمانی، تمام دستگاه‌های فرهنگی که مسئولیت تربیت جوانان را به عهده دارند، از جمله آموزش و پرورش، علوم، تحقیقات و فن آری، فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان تبلیغات اسلامی، صدا و سیما و مراکز آموزش عالی، هر کدام به سهم خود تدبیر لازم را برای آموزش و تربیت دینی - اخلاقی آنان اندیشیده‌اند. براساس ایدئولوژی انقلاب اسلامی، مهم‌ترین وظیفه‌ی جامعه‌ی اسلامی تربیت «انسان وارسته» است؛ بنابر این تمام برنامه‌ریزی‌های کوتاه مدت و بلند مدت نهادها به سمت و سوی این هدف، یعنی تربیت نسلی معتقد به مبانی دین، عامل به احکام الهی و برخورداری از سجایا و فضایل اخلاقی، سوق داده شد. لذا دینداری و پایبندی به اصول اخلاقی باید به وضوح در محصولات جامعه‌ی اسلامی مشاهده گردد. در این راستا «تربیت دینی» از اهداف اصلی و عمده‌ی نظام سیاسی - اجتماعی تعریف گردید و جهت‌گیری‌های کلی نظام سیاسی و فرهنگی کشور در راستای تقویت و گسترش ارزش‌ها و باورهای دینی در میان مردم (بالاخص نسل جدید) شکل گرفت. افزون بر اینها مقصد و منظور بزرگان نظام اسلامی نیز همانا تربیت دینی و تقویت ایمان جوانان بوده و هست؛ چنان که حضرت امام علیه السلام می‌فرمایند: «...باید تربیت‌ها به‌طوری باشد که اسلامی و سازنده باشد که نسل آتیه ان شاء الله یک نسل تربیت شده‌ی اسلامی و مفید برای جامعه‌ی اسلامی است...» (امام علیه السلام، ۱۳۷۸).

مقام معظم رهبری نیز در بیانات خود فرموده‌اند: «هر کس به سرنوشت این ملت و این کشور علاوه‌مند است باید در راه تقویت ایمان ملت، در راه تقویت ایمان جوانان، در راه تدبیر جوانان، در راه تقویت پیوند جوانان با آرمان‌های اسلامی مجاهدت کند...» (مقام معظم رهبری، خرداد ۱۳۷۸).

آنچه مسلم است، دین تأثیرات عمیق و گسترده‌ای در تبلور شخصیت افراد و اخلاق و رفتار فردی و اجتماعی ایشان دارد و این نوع کارکرد دین یا تأثیر دینداری، فقط مخصوص دین اسلام نیست؛ زیرا به گزارش دانشمندان علوم اجتماعی «دین به هرگونه

که باشد هیچ جامعه‌ای را نمی‌توان پیدا کرد که دین در آن نقش مهمی نداشته باشد. دین نه تنها به جهان معنا می‌بخشد، بلکه الگویی برای جهان به گونه‌ای رمزی فراهم می‌سازد؛ یعنی طرحی از آنچه که جهان باید باشد به دست می‌دهد. برای همین است که دین می‌تواند راهنمایی برای رفتار بشر - از روابط خانوادگی گرفته تا ایدئولوژی‌های گروه‌های اجتماعی و حاکم - فراهم سازد و این کار را نیز غالباً انجام می‌دهد» (بیتس و پلاگ، ۱۳۷۵).

موضوع دینداری یا اصولاً پرداختن به بحث دیندار بودن یا نبودن افراد جامعه، بحثی است که از جهت سابقه به دهه ۱۹۶۰ مغرب زمین باز می‌گردد و درست با همان دغدغه‌هایی که امروز ما با این سؤال روپرتو هستیم در آنجا هم متخصصان رشته‌ی جامعه‌شناسی، پژوهشگران اجتماعی و گاهی هم مدیران به این موضوع می‌پرداختند. در آنجا سؤال پیش آمده این بود که: مدرنیته با ایمان چه خواهد کرد؟ آن را تقویت می‌کند یا تضعیف؛ مردم دیندارتر شده‌اند یا بر عکس؟ و عمدتاً جامعه‌شناسان دینی نیز که سابقه‌ی کار در کلیسا و دغدغه‌های مذهبی داشتند، به این موضوع پرداختند.

این امر مقدمه‌ی بحث‌هایی شد که حدود دو دهه در میان صاحب‌نظران علوم اجتماعی و جامعه‌شناسان و تاحدی روان‌شناسان وجود داشت. البته این مطلب که سنجه‌های دینداری چیست؟ آیا می‌توان سنجه‌ای برای دینداری ساخت؟ چه سنجه‌ای باید ارائه شود که بر اساس آن بتوانیم در مورد دینداری افراد جامعه قضاوت کنیم؟ و... در دوره‌ای افول کرد، اما بار دیگر از دهه ۱۹۸۰ میلادی، به ویژه اوخر این دهه به بعد، موضوع دینداری و سنجش گرایش‌های دینی، هم در مغرب زمین و هم در جوامع دیگر، به‌طور جدی مطرح شد. یکی از جامعه‌شناسان امریکایی به نام برگر در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ در شمار نظریه‌پردازان برجسته‌ی سکولاریسم بود و استدلال می‌کرد که مدرنیته به سکولار شدن هرچه بیشتر جامعه منجر خواهد شد. اما از دهه ۱۹۸۰ به بعد آرام آرام این موضوع زیر سؤال رفت. در سال ۱۹۷۷ برگر مقاله‌ای در یک سمینار ارائه کرد که چندی بعد موضوع کتاب وی قرار گرفت. او در آنجا صریحاً به این حقیقت اذعان کرد که

تصور پیشین ما درست نبوده و امروزه دنیا و جامعه - به حز برخی استثناهای همان قدر دینی است که درگذشته بوده است (سراج زاده، ۱۳۸۳).

از حدود دهه ۱۳۷۰ نیز این سوال به تدریج در جامعه‌ی ما مطرح شد که دینداری چیست و چگونه است؟ و این موضوع به اجرای پژوهش‌هایی پیمایشی منجر شد. در حدود ۱۲ پژوهش پیمایشی که بیشتر در مورد دانش آموزان و نیز دانشجویان بوده، تقریباً همه در مورد اعتقاد به خداوند، به این نتیجه رسیده‌اند که حداقل بیش از ۹۰٪ از پاسخگویان به نوعی به خداوند اعتقاد دارند و درصد کسانی که اظهار بی‌اعتقادی به خداوند کرده‌اند، کمتر از ۱۰٪ بوده است. در مورد مناسک فردی هم به همین ترتیب بوده است؛ به ویژه معرف مناسک فردی را اگر نماز در نظر بگیریم، کسانی که گفته‌اند گاهی نماز نمی‌خوانند یا اصلاً نماز نمی‌خوانند در بیشترین حالت ۲۰٪ بوده‌اند که آن هم به صورت استثنایی در یکی از پژوهش‌ها این‌گونه بوده است. این‌که حدود ۱۰٪ گفته‌اند اصلاً نماز نمی‌خوانند یعنی حدود ۸۰-۹۰٪ بقیه به نوعی نماز می‌خوانند و تارک‌الصلة نیستند (سراج زاده، ۱۳۸۳).

پژوهش‌های انجام شده در جوامع دیگر نیز عموماً حاکی از آن هستند که ایمان و باورهای مذهبی، رفتار افراد را عمیقاً تحت تأثیر قرار می‌دهند. مور (۲۰۰۲) در پژوهشی نشان داد که نوجوانان و جوانان مذهبی نسبت به همسالان خود در زندگی دچار آشفتگی کمتری می‌شوند. همچنین آن دسته از دانش آموزان دیبرستانی که به صورت منظم در مراسم مذهبی و نیایش شرکت می‌کنند، در زندگی روزمره با آسیب‌های اجتماعی و روانی کمتری مواجه گشته و در فعالیت‌های سازندگی بیشتر شرکت می‌کنند.

براساس نتایج پژوهش «مطالعه‌ی ملی جوانان و مذهب» (سمیت، ۲۰۰۴) از ۳۰ نوع بزهکاری که مورد بررسی قرار گرفته، فقط یکی از آنها همراه داشتن اسلحه در مدرسه - با مذهب ارتباط معناداری نداشته است. برخی نتایج مطالعه‌ی مذکور بر روی جوانان دانش آموز که حداقل به طور هفتگی در مراسم کلیسا شرکت می‌کردند، بدین قرار است:

- ۵۵٪ هرگز به کاواره نرفته‌اند؛

- ۴۳٪ هرگز سیگار نکشیده‌اند؛
- ۴۶٪ هرگز مشروبات الکلی نخورده‌اند؛
- ۷۶٪ هرگز در سال گذشته کالایی از مغازه نزد دیده‌اند؛
- ۸۲٪ هرگز حکم تعليقی یا اخراجی دریافت نکرده‌اند.

بی‌هیچ تردیدی، نظم و تداوم فعالیت‌های مذهبی عاملی کلیدی در انتخاب یک سبک زندگی سالم در میان جوانان مورد پژوهش بوده است.

رادنی استارک، استاد جامعه‌شناسی در دانشگاه واشنگتن، نیز در کتاب خود تحت عنوان «دین، کجروی و کنترل اجتماعی» زمینه‌ی تحقیقات جدیدی را در باب قدرت بازدارندگی دین در برابر پدیده‌هایی چون جرم، بزهکاری جوانان، خودکشی، مصرف مواد مخدر، عضویت در فرقه‌ها و همچنین بیماری‌های روانی، گشوده‌است (سلیمی، ۱۳۷۹).

همچنین انسان‌شناسان به چهار کارکرد عمدی نهاد اجتماعی دین اشاره کرده‌اند:

- ۱- انسجام عاطفی؛ ۲- بازآفرینی فرهنگی؛ ۳- معناسازی (معنا بخشی)؛ ۴- انسجام اجتماعی.

دین برای جامعه معنایی از اجتماع و اجماع را به وجود می‌آورد و آن را تحکیم می‌بخشد؛ رفتارهای ضد اجتماعی را منع کرده و راههایی را برای انسجام دوباره‌ی متخلفین پیشنهاد می‌کند (نهایی، ۱۳۷۵).

در اولین همایش بین‌المللی «نقش دین در بهداشت روان» که انجمن روان‌شناسی ایران در سال ۱۳۸۰ برگزار نمود، بیش از یکصد مقاله ارائه شد که هر یک به گونه‌ای تأثیر مذهب و دینداری را در زندگی افراد مورد بررسی قرار داده بود. چنانکه ملاحظه می‌شود و از موضوع پژوهش‌های پیمایشی بر می‌آید، پیوند میان دین و اخلاق و تربیت اجتماعی و نیز تأثیر دین بر بحران‌های روانی و هویت جوانان جامعه، مسئله‌ی بسیاری از جوامع امروزی است و همان‌گونه که ذکر شد، در جامعه‌ی اسلامی ما نیز به لحاظ تبلیغ مداوم ارزش‌ها و تعالیم دینی، توقعات، انتظارات و حساسیت‌های عمومی جامعه در

پذیرش کجروی‌ها و رفتارهای نابهنجار بسیار پایین آمده است. در پاسخ به انتظارات و حساسیت‌های یاد شده، مسئولان ذیریط در آموزش و پرورش برنامه‌های آموزشی و تربیتی استراتژیک متعددی را به مرحله‌ی اجرا گذاشته‌اند و نهایتاً در ششصد و چهل و هفتمین جلسه‌ی شورای عالی آموزش و پرورش، که در تاریخ ۷۹/۲/۲۹ به ریاست وزیر محترم وقت تشکیل گردید، طرحی تحت عنوان «اهداف دوره‌ی متوسطه تحصیلی» به تصویب رسید و برای اجرا به کلیه‌ی سازمان‌های تابع ابلاغ گردید. اهداف کلی طرح مذکور که هریک شامل شاخص‌هایی هستند، بدین قرارند:

- ۱- اعتقادی؛ ۲- اخلاقی؛ ۳- علمی آموزشی؛ ۴- سیاسی؛ ۵- اقتصادی؛ ۶- اجتماعی
- ۷- زیستی.

اکنون باید دید و پرسید که مسئولان و دست‌اندرکاران امور دینی، فرهنگی و تربیتی کشور، بهویژه در آموزش و پرورش، تاچه حد به تحقق برنامه‌ها و اهداف یاد شده نزدیک شده‌اند و یا کدام یک از اهداف و تاچه میزان تحقق یافته است؟ قابل ذکر است که برخی تحقیقات پیمایشی که طی چند سال اخیر به اجرا درآمده، حاوی نتایج چندان یأس‌آوری نیست، بلکه می‌توان با نگاه خوش‌بینانه آن را نشانه‌ی امیدواری به حساب آورد.

برای نمونه (سراج‌زاده، ۱۳۸۳)، در پژوهشی که بر روی ۱۵۲۲ نفر دانشجو انجام داد، به نتایج زیر دست یافت:

- ۴۲٪ دانشجویان خود را مسلمان عادی، ۲۸٪ انقلابی و ۲/۵٪ شناسنامه‌ای معرفی کرده‌اند؛

- ۹۷٪ به خداوند اعتقاد دارند؛

- ۸۲٪ به مسلمان بودن خود افتخار می‌کنند؛

- ۱۶٪ افراد نمونه‌ی خود را از نظر مذهبی، ضعیف و غیرمذهبی معرفی کرده‌اند؛

- ۸۰٪ نقش خداوند را در زندگی خود بسیار مهم و ۱۳٪ مهم ارزیابی کرده‌اند؛

- ۵۷٪ گفته‌اند یا در نماز جماعت شرکت نمی‌کنند یا به ندرت شرکت می‌کنند.

می‌توان اظهار داشت که دینداری آگاهانه و گرایشات مذهبی تأثیر بسزایی بر جنبه‌های گوناگون رفتار فردی و اجتماعی جامعه، بهویژه نسل جوان دارد. البته توجه زیادی که امروزه به رفتارهای نابهنجار اخلاقی یا خلاف شرع و بزهکارانه‌ی جوانان معطوف می‌شود و نیز سیاست‌های پیشگیرانه یا تنبیه‌ی که به طور ضربتی اتخاذ می‌گردد، می‌تواند تا حدودی میزان نگرانی از این واقعیت باشد که تلاش‌ها و فعالیت‌های بیش از دو دهه‌ی مدیران و مسئولان نظام انقلابی ایران در انتقال باورها، ارزش‌ها و هنجارهای دینی به نسل جوان، با نوعی عدم موفقیت و ناکامی روپرتو شده است.

پژوهشگر حاضر نیز در راستای پژوهش‌های یاد شده پژوهشی موردنی را در سطح شهرستان قم و در محدوده‌ی چهار ناحیه‌ی آموزش و پرورش در زمینه‌ی بررسی دینداری و بازده‌های تربیتی دانش‌آموزان مقطع متوسطه به اجرا گذارد و در مجموع سه سؤال عمدۀ برای پژوهش مذکور مطرح گردید:

۱- وضعیت دینداری جوانان دانش‌آموز مقطع متوسطه‌ی شهر قم چگونه است؟

۲- وضعیت بازده‌های تربیتی دانش‌آموزان یادشده چگونه است؟

۳- آیا میان دینداری و بازده‌های تربیتی این دانش‌آموزان رابطه‌ای وجود دارد؟

روش تحقیق

در این پژوهش از روش مطالعه‌ی پیمایشی- توصیفی استفاده گردید.

جامعه‌ی آماری: کلیه دانش‌آموزان دختر و پسر مقطع متوسطه‌ی نواحی چهارگانه‌ی آموزش و پرورش شهر قم که در سال تحصیلی ۱۳۸۳-۸۴ در دبیرستان‌های روزانه تحصیل می‌کردند. از تعداد کل جامعه‌ی آماری ۵۳٪/ به دانش‌آموزان دختر و ۴۶٪/ به دانش‌آموزان پسر اختصاص دارد.

حجم نمونه‌ی مورد مطالعه: نمونه‌ی پژوهش شامل تعداد ۳۸۲ نفر دانش‌آموز دختر و پسر دبیرستانی بوده که با احتساب ریزش احتمالی و به منظور بالا بردن ضریب اطمینان و دقت تا ۶۰۰ نفر افزایش یافته است (۳۲۰ نفر دختر و ۲۸۰ نفر پسر)؛ برای نمونه‌گیری از

روش نمونه‌برداری تصادفی خوشهای چند مرحله‌ای استفاده گردید.

ابزار جمع آوری اطلاعات: برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه‌ای حاوی سؤال‌هایی در ارتباط با سنجش متغیرهای پژوهش استفاده شد. این پرسشنامه حاوی ۱۰۲ سؤال نگرش سنج و ۱۰ سؤال مربوط به اطلاعات فردی پاسخگویان است. این پرسشنامه، محقق ساخته بوده و اعتبار و روایی آن بر اساس شیوه‌های مرسوم مورد بررسی قرار گرفت. برای بررسی روایی محتوا از نظر صاحب‌نظران علوم اسلامی و تربیتی استفاده شد.

اعتبار ابزار براساس پایلوت (اجرای آزمایش پرسشنامه‌ای) و از طریق تحلیل همبستگی درونی آیتم‌ها و ضریب آلفای کربنباخ بررسی گردید. ابعاد یا شاخص‌های دینداری و بازده‌های تربیتی، هرکدام از تعدادی گویه تشکیل شده و همه‌ی گویه‌ها با مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت نمره‌گذاری گردیده‌است؛ یعنی هر گویه شامل چهار پاسخ است: کاملاً موافق، کمی موافق، کمی مخالف، کاملاً مخالف.

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات: به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش از روش‌های آمار توصیفی و نیز روش‌های آمار استنباطی همچون آزمون χ^2 ، آزمون خی دو و تجزیه و تحلیل واریانس، جهت مقایسه تفاوت‌های میان گروهی و تعیین به جامعه‌ی آماری استفاده گردید.

پژوهشکاوی علم انسانی و مطالعات فرهنگی

پortal جامع علم انسانی

یافته‌ها و نتایج پژوهش

باتوجه به اهداف و فرضیه‌های مدنظر در پژوهش حاضر نتایج زیر قابل تأمل خواهد بود:

۱- در مورد بررسی وضعیت دینداری دانش‌آموزان:

(الف) یافته‌های توصیفی:

همان‌گونه که در جدول شماره‌ی ۱ نشان می‌دهد مبین این واقعیت است که دانش‌آموزان نمونه بالاترین نمرات را در مقیاس «عقاید و باورها» به دست آورده‌اند. میانگین این مقیاس $197/09$ و انحراف استاندارد آن نیز $11/89$ است. بعد از مقیاس عقاید

و باورها، بالاترین میانگین به ترتیب در مقیاس‌های «تجربه‌ی دینی» ($x^- = 16/40$)، بعد پیامد اجتماعی دینداری ($x^- = 16/08$)، مناسک مذهبی ($x^- = 15/06$)، پیامد فردی دینداری ($x^- = 14/72$)، هویت دینی ($x^- = 14/36$) مشاهده می‌شود. کمترین نمرات نیز به دو مقیاس مراسم مذهبی ($x^- = 13/52$) و شناخت مذهبی ($x^- = 13/17$) اختصاص دارد.

جدول شماره‌ی ۱: مشخصات توصیفی شاخص‌های دینداری بعد از تعديل دامنه‌ی نمرات

شاخص‌ها	تعداد	حدود	حداکثر	میانگین	انحراف استاندارد
بعد عقایدی	۵۵۹	۰	۲۰	۱۹/۰۹	۱/۸۹
بعد مناسکی	۵۵۱	۰	۲۰	۱۵/۰۶	۳/۴۷
بعد پیامدی (اجتماعی)	۵۷۰	۰	۲۰	۱۶/۰۸	۴/۰۴
بعد پیامدی (فردی)	۵۵۲	۰	۲۰	۱۴/۷۲	۳/۶۴
تجربه‌ی دینی	۵۷۱	۰	۲۰	۱۶/۴۰	۲/۸۷
هویت دینی	۵۶۵	۰	۲۰	۱۴/۳۶	۳/۷۱
شناخت مذهبی	۵۵۲	۰	۲۰	۱۳/۱۷	۳/۹۴
مراسم مذهبی	۵۶۲	۰	۲۰	۱۳/۵۲	۴/۴۷

ب) استنباط از یافته‌ها

همان‌طوری که در جدول شماره‌ی ۱ ملاحظه شد، دامنه‌ی نمرات تمام مقیاس‌ها از ۰-۲۰ ثابت نگه داشته شده است، بنابراین میانگین نظری هر مقیاس برابر ۱۰ خواهدبود. لذا برای بررسی این‌که آیا دانش‌آموزان نمونه از حد متوسط تفاوت دارند یا خیر از آزمون تک نمونه‌ای استفاده گردید. (جدول شماره ۲)

**جدول ۲: آزمون انتک نمونه‌ای برای مقایسه‌ی میانگین شاخص‌های دینداری با
میانگین نظری توزیع**

میانگین تفاوت	معناداری	درجه‌ی ازادی	ن	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص‌ها
۹/۰۹	۰/۰۰۰	۵۵۸	۱۱۳/۱۸	۱/۸۹	۱۹/۰۹	بعد عقیدتی
۵/۰۶	۰/۰۰۰	۵۵۰	۳۴/۲۴	۲/۴۷	۱۵/۰۶	بعد مناسکی
۲/۵۲	۰/۰۰۰	۵۶۱	۱۸/۶۶	۴/۴۷	۱۲/۵۲	مراسم مذهبی
۶/۰۸	۰/۰۰۰	۵۶۹	۳۵/۹۱	۴/۰۴	۱۶/۰۸	بعد پیامدی (اجتماعی)
۴/۷۲	۰/۰۰۰	۵۵۱	۳۰/۳۹	۳/۶۴	۱۴/۷۲	بعد پیامدی (فردی)
۶/۴۰	۰/۰۰۰	۵۷۰	۵۲/۱۳	۲/۸۷	۱۶/۴۰	تجربه‌ی دینی
۴/۳۶	۰/۰۰۰	۵۶۴	۲۷/۸۹	۳/۷۱	۱۴/۳۶	هویت دینی
۲/۱۷	۰/۰۰۰	۵۵۱	۱۸/۸۹	۳/۹۴	۱۳/۱۷	شناخت مذهبی

با توجه به جدول شماره‌ی ۲ نتایج آزمون ۱ برای تمام مقیاس‌های دینداری در سطح $p < 0.05$ معنادار است، بنابراین با احتمال ۹۹ درصد می‌توان گفت که دانشآموزان در همه‌ی شاخص‌های دینداری تفاوت معناداری با میانگین نظری مقیاس دارند؛ یعنی امتیازات آنها در این شاخص بیشتر از سطح متوسط است. بیشترین تفاوت را در مقیاس عقاید و باورها مشاهده می‌کنیم که میانگین تفاوت برابر با $19/09$ است و کمترین تفاوت نیز مختص دو شاخص شناخت مذهبی و مراسم مذهبی است که به میانگین نظری مقیاس ($x = 10$) نزدیک‌ترند.

مقایسه‌ی میانگین شاخص‌های دینداری بر حسب جنسیت

برای مقایسه میانگین‌های دو گروه دختر و پسر در شاخص‌های دینداری از آزمون ۱ مستقل استفاده شده است. نتایج آزمون این در جدول صفحه‌ی بعد درج شده است:

**جدول شماره‌ی ۳: نتایج آزمون استقلال برای مقایسه‌ی دو گروه دختر و پسر
در شاخص‌های دینداری**

شاخص دینداری	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه	نمونه
-/۰۸۸	۵۵۵	-۱/۷۸	۱/۸۷	۱۸/۹۴	۲۶۰	پسر	باورها و عقاید				
			۱/۹۱	۱۹/۲۲	۲۹۷	دختر					
-/۰۲۰	۵۴۷	-۲/۲۳	۳/۴۴	۱۴/۶۸	۲۵۵	پسر	مناسک واجب				
			۳/۴۷	۱۵/۳۷	۲۹۴	دختر					
-/۰۰۴	۵۵۸	-۲/۹۸	۴/۶۶	۱۲/۹۲	۲۵۷	پسر	مراسم مذهبی				
			۴/۲۴	۱۴/۰۴	۲۰۳	دختر					
-/۰۰۴	۵۶۷	-۲/۹۸	۴/۴۷	۱۵/۰۴	۲۶۳	پسر	پیامد اجتماعی				
			۳/۶۹	۱۶/۵۴	۲۰۶	دختر					
-/۰۰۱	۵۴۸	-۴/۲۰	۲/۸۲	۱۴/۱۸	۲۵۲	پسر	پیامد فردی				
			۲/۴۴	۱۵/۱۷	۲۹۸	دختر					
-/۰۰۲	۵۶۷	-۴/-۰۷	۲/۱۳	۱۶	۲۶۶	پسر	تجربه‌ی دینی				
			۲/۵۹	۱۶/۷۴	۲۰۳	دختر					
-/۰۸۱	۵۶۱	-۱/۷۵	۳/۷۳	۱۴/۰۶	۲۵۹	پسر	هویت مذهبی				
			۳/۷۰	۱۴۶۱	۳۰۴	دختر					
-/۰۰۰	۵۴۸	-۴/۶۲	۲/۹۵	۱۲/۰۲	۲۵۲	پسر	شناخت مذهبی				
			۲/۸۶	۱۲/۷۳	۲۹۸	دختر					

همان‌طور که در جدول شماره‌ی ۳ ملاحظه می‌شود نتایج آزمون استقلال در شش شاخص مناسک واجب، مراسم مذهبی، پیامد اجتماعی، پیامد فردی، تجربه دینی و شناخت مذهبی معنادار است؛ یعنی دو گروه دختر پسر در این مقیاس‌ها امتیازات متفاوتی کسب کرده و میانگین نمرات آنها با یکدیگر به لحاظ آماری تفاوت دارد. منفی بودن ضرایب نشانگر بالاتر بودن میانگین دختران نسبت به میانگین پسران است. تقریباً

در اکثر این شاخص‌ها دختران به‌طور میانگین یک نمره بیشتر از پسران کسب کرده‌اند.

۲- بررسی وضعیت بازده‌های تربیتی دانش‌آموزان :

الف) یافته‌های توصیفی

نگاهی به میانگین بازده‌های تربیتی پس از تعديل دامنه نمرات نشان می‌دهد که دانش‌آموزان نمونه به ترتیب در بازده خانوادگی ($x^- = 14/16$) و بازده بهداشتی ($x^- = 01/15$) بیشترین نمرات را کسب کرده‌اند. گرایش به رفتارهای بزهکارانه قرار می‌گیرد. لازم به ذکر است که درد و مقیاس نگرش ضد اجتماعی و گرایش به رفتارهای بزهکارانه به دست آوردن نمره‌ی بالا به معنای گرایش کمتر و به دست آوردن نمره‌ی پایین به معنای گرایش بیشتر به این گونه رفتارهای است. کمترین نمرات نیز به بازده اجتماعی ($x^- = 94/12$) اختصاص دارد.

جدول شماره‌ی ۴ مشخصات توصیفی شاخص‌های متغیر بازده‌های تربیتی را بعد از ثابت نگهداشت دامنه نمرات نشان می‌دهد:

جدول شماره‌ی ۴: مشخصات توصیفی بازده‌های تربیتی بعد از تعديل نمرات

شاخص‌ها	تعداد	حداقل نمره	حداکثر نمره	میانگین	انحراف استاندارد
بازده اخلاقی	۵۶۹	۰	۲۰	۱۳/۵۶	۲/۵۸
بازده علمی	۵۶۸	۰	۲۰	۱۳/۷۷	۲/۷۸
بازده اقتصادی	۵۷۵	۰	۲۰	۱۳/۸۲	۴/۵۹
بازده بهداشتی	۵۷۳	۰	۲۰	۱۵/۰۱	۲/۶۱
بازده اجتماعی	۵۷۱	۰	۲۰	۱۲/۹۴	۲/۷۳
بازده خانوادگی	۵۷۵	۰	۲۰	۱۶/۱۴	۳/۹۲
نگرش ضد اجتماعی	۵۷۱	۰	۲۰	۱۴/۳۹	۴/۲۳
گرایش به رفتارهای بزهکارانه	۵۵۹	۰	۲۰	۱۴/۸۶	۲/۰۵

ب) یافته‌های استنباطی

نتایج آزمون تک نمونه‌ای برای تمام بازده‌های تربیتی در سطح $p < 0.01$ معنادار

است؛ یعنی دانش‌آموزان نمونه در تمام بازده‌های تربیتی به‌طور معناداری با میانگین نظری توزیع ($\bar{x} = 10$) فاصله و تفاوت دارد. بیشترین تفاوت مربوط به بازده‌های خانوادگی و بازده بهداشتی است، کمترین تفاوت نیز به بازده اجتماعی اختصاص دارد. داده‌های مربوط به این موضوع در جدول شماره‌ی ۵ درج شده است:

جدول شماره‌ی ۵: آزمون انک نمونه‌ای برای مقایسه‌ی میانگین بازده‌های تربیتی با میانگین نظری توزیع

شاخص‌ها	میانگین استاندارد	انحراف استاندارد	t	درجه‌ی آزادی	معناداری	میانگین	نحوه متابوت
بازده اخلاقی	۱۲/۵۶	۳/۵۸	۲۲/۷۵	۵۶۸	۰/۰۰۰	۴/۵۶	
بازده علمی	۱۲/۷۶	۴/۷۸	۲۲/۷۴	۵۶۷	۰/۰۰۰	۴/۷۶	
بازده اقتصادی	۱۲/۸۲	۴/۵۹	۱۹/۹۷	۵۷۴	۰/۰۰۰	۴/۸۲	
بازده بهداشتی	۱۰/۰۱	۳/۶۱	۲۳/۱۸	۵۷۲	۰/۰۰۰	۵/۰۱	
بازده اجتماعی	۱۲/۹۴	۲/۷۳	۱۸/۸۵	۵۷۰	۰/۰۰۰	۲/۹۴	
بازده خانوادگی	۱۶/۱۴	۲/۹۲	۳۷/۵۹	۵۷۴	۰/۰۰۰	۶/۱۴	
نگرش ضد اجتماعی	۱۴/۳۹	۴/۲۴	۲۹/۸۳	۵۷۰	۰/۰۰۰	۴/۳۹	
گرایش به رفتارهای بزهکارانه	۱۴/۸۶	۲/۰۵	۳۷/۶۵	۵۵۸	۰/۰۰۰	۴/۸۶	

مقایسه‌ی میانگین‌ها در متغیر بازده‌های تربیتی بر حسب جنسیت
جدول شماره‌ی ۶: نتایج آزمون مستقل رانمایش می‌دهد. این آزمون به منظور مقایسه‌ی میانگین‌های دو گروه دختر و پسر در شاخص‌های مربوط به بازده‌های تربیتی اجرا شده است.

جدول شماره‌ی ۶: نتایج آزمون مستقل برای مقایسه‌ی دو گروه دختر و پسر در بازده‌های تربیتی.

معناداری	درجه‌ی آزادی	نحواف	متعدد	میانگین استاندارد	چسبت	باختصارها	بازده اخلاقی
-۰/۳۵۲	۵۶۵	-۹/۲۱	۳/۶۶	۱۲/۴۱	۲۶۰	پسر	بازده اخلاقی
			۳/۵۱	۱۲/۶۸	۲۰۷	دختر	
۰/۰۰۰	۵۶۴	-۵/۰۱	۳/۸۱	۱۲/۹۲	۲۶۱	پسر	بازده علمی
			۳/۶۲	۱۴/۴۹	۲۰۵	دختر	
۰/۰۰۰	۵۷۱	-۶/۱۱	۴/۵۸	۱۲/۶۱	۲۶۵	پسر	بازده اقتصادی
			۴/۳۴	۱۴/۸۹	۲۰۸	دختر	
۰/۰۰۰	۵۶۹	-۴/۸۷	۳/۸۸	۱۴/۲۳	۲۶۴	پسر	بازده بهداشتی
			۳/۲۲	۱۵/۶۷	۲۰۸	دختر	
۰/۰۵۵	۵۶۷	-۱/۹۲	۳/۹۰	۱۲/۶۲	۲۶۱	پسر	بازده اجتماعی
			۳/۵۷	۱۳/۲۲	۲۰۸	دختر	
۰/۱۴۶	۵۷۱	-۱/۴۶	۴/۰۷	۱۵/۹۰	۲۶۳	پسر	بازده خانوادگی
			۳/۷۶	۱۶/۳۸	۲۱۰	دختر	
۰/۰۰۰	۵۶۷	-۴/۳۴	۴/۲۳	۱۳/۵۷	۲۵۱	پسر	نگرش ضد اجتماعی
			۳/۱۱	۱۵/۰۸	۲۱۰	دختر	
۰/۰۰۰	۵۵۵	-۶/۵۳	۳/۴۹	۱۳/۹۸	۲۶۱	پسر	گرایش به رفتارهای
			۲/۴۹	۱۵/۶۲	۲۹۶	دختر	بزهکارانه

نتایج آزمون ۶ در جدول شماره‌ی ۶ نشان می‌دهد:

- در بازده اخلاقی، بازده خانوادگی و بازده اجتماعی، بین میانگین دو گروه دختر و پسر تفاوت معناداری وجود ندارد.
- در بازده علمی (۰/۰۰۰) و (۰/۰۵۵) با ۹۹ درصد اطمینان می‌توان گفت که دختران گرایش بیشتر و مثبت‌تری را نشان می‌دهند.

- در بازده اخلاقی با $11/6=$ و سطح معناداری $0/000$ دختران بازده تربیتی بهتری را نشان می‌دهند.

- در بازده بهداشتی نیز با $4/87=$ و سطح معناداری $0/000$ میانگین نمرات دختران بیشتر از پسران است.

- در نگرش ضد اجتماعی با $33/4=-t$ و $p < 0.01$ میانگین دختران کمتر از میانگین پسران است؛ یعنی نگرش‌های ضد اجتماعی دختران کمتر از پسران است.

- در گرایش به رفتارهای بزهکارانه نیز $53/6=-t$ و سطح معناداری $0/000$ نشان می‌دهد که پسران گرایش بیشتری به رفتارهای بزهکارانه دارند تا دختران.

۳- بررسی رابطه‌ی میان دینداری و بازده‌های تربیتی دانش‌آموزان

در جدول ۷ ضرایب همبستگی بین شاخص‌های دینداری و بازده‌های تربیتی درج شده است. نتایج این ماتریس نیز برای همه‌ی شاخص‌های دینداری و بازده‌های تربیتی مثبت و معنادار است. سطح معناداری نیز $0/01$ است یعنی با 99 درصد اطمینان می‌توان گفت که این ضرایب همبستگی معنادار است.

بالا بودن ضرایب همبستگی نشان‌گر رابطه‌ی قوی دو متغیر دینداری و بازده‌های تربیتی است. بدین لحاظ برای بررسی تأثیر شاخص‌های دینداری بر بازده‌های تربیتی از روش تحلیل رگرسیون استفاده شده که نتایج آن در جدول ۷ درج گردیده است.

جدول شماره‌ی ۷: ماتریس همبستگی بین شاخص‌های دینداری و بازده‌های تربیتی

ردیفهای شاخص	دینداری										ردیفهای شاخص
	علاید و باورها	مناسک و احیا	مراسم مذهبی	بیامد اجتماعی	بیامد فردی	تجربه دینی	هویت دینی	شناخت مذهبی	پیامند	معتقد	
.-/۲۶۵**	.-/۲۲۴**	.-/۲۰۹**	.-/۲۸۴**	۱۴۶**	.-/۱۹۵**	.-/۲۶۱**	.-/۲۳۱**				علاید و باورها
.-/۲۴۲**	.-/۲۴۵**	.-/۲۸۲**	.-/۲۸۵**	.-/۲۷۷**	.-/۲۴۵**	.-/۳۷۷**	.-/۴۱۴**				مناسک و احیا
.-/۲۳۲**	.-/۴۲۱**	.-/۲۴۹**	.-/۵۱۶**	.-/۲۸۲**	.-/۴۰۰**	.-/۳۴۹**	.-/۴۱۱**				مراسم مذهبی
.-/۲۷۹**	.-/۲۴۷**	.-/۲۲۳**	.-/۴۲۵**	.-/۲۵۴**	.-/۲۵۴**	.-/۴۷۰**	.-/۴۳۱**				بیامد اجتماعی
.-/۴۲۶**	.-/۴۴۶**	.-/۴۱۲**	.-/۵۱۸**	.-/۳۴۶**	.-/۴۴۰**	.-/۴۴۷**	.-/۴۹۵**				بیامد فردی
.-/۲۹۵**	.-/۳۳۸**	.-/۲۰۰**	.-/۴۰۵**	.-/۳۳۷**	.-/۲۷۴**	.-/۲۷۴**	.-/۳۷۴**				تجربه دینی
.-/۳۶۶**	.-/۴۶۲**	.-/۲۸۷**	.-/۴۸۲**	.-/۲۴۲**	.-/۲۶۷**	.-/۴۰۲**	.-/۵۰۴**				هویت دینی
.-/۲۷۰**	.-/۲۷۴**	.-/۱۸۶**	.-/۵۷۲**	.-/۲۴۰**	.-/۴۸۲**	.-/۴۴۴**	.-/۳۱۱**				شناخت مذهبی

تحلیل رگرسیون بازده‌های تربیتی براساس شاخص‌های دینداری (روش گام به گام) در این بخش از گزارش به بررسی تأثیر شاخص‌های دینداری بر بازده‌های تربیتی پرداخته می‌شود. هدف از این بررسی مطالعه و تعیین مؤثرترین شاخص‌های دینداری است که بر هر یک از بازده‌های تربیتی تأثیر گذارند.

**جدول ۸: خلاصه‌ی نتایج تحلیل رگرسیون برای بررسی تاثیر شاخص‌های دینداری
(متغیر وابسته: بازده کل)**

Sig	F	Beta	استانداردی شده خطای معیار	استانداردی شده B	متغیرها
.*/...	۸/۷۴	-----	۷/۴۵	۶۵/۱۱	مقدار ثابت
.*/...	۶/۰۷	.۰/۴۳	.۰/۳۱۴	۱/۹۱	پیامدهای دینداری
.*/...	۴/۴۱	.۰/۲۱۸	.۰/۲۸	۱/۲۳	هویت دینی
.*/...	۴/۲۰	.۰/۱۹۸	.۰/۲۵۹	۱/۰۹	شناخت مذهبی
.*/...	۴/۵۲	.۰/۱۹۷	.۰/۴۵۴	۲/۰۵	عقایدویاورها
.*/...	۲/۹۴	.۰/۱۲۸	.۰/۳۳	۰/۹۶	تجربه‌ی دینی
.*/...	۲/۵۶	.۰/۱۴۳	.۰/۲۸۷	۰/۷۳۱	پیامد اجتماعی دینداری
همبستگی چندگانه R					
.*/...	۷۷/۴۵	.۰/۵۴	.۰/۵۴	.۰/۷۴	

در جدول ۸ تأثیر شاخص‌های دینداری بر بازده کل مورد بررسی قرار گرفته و مقیاس بازده کل از جمع نمرات آزمودنی‌ها در بازده‌های هشت گانه‌ی تربیتی به دست آمده است. همان‌گونه که نتایج جدول فوق نشان می‌دهد، شش شاخص دینداری بر بازده‌های تربیتی کل تأثیرگذار بوده‌اند:

- با یک واحد افزایش در اعتقاد به پیامد فردی دینداری ۳۳ درصد بر بازده‌های تربیتی افزوده می‌شود.

- یک واحد افزایش در هویت دینی با ۲۱/۸ درصد افزایش در بازده تربیتی همراه است.

- یک واحد افزایش در شناخت مذهبی با ۱۹/۸ درصد افزایش در بازده تربیتی همراه است.

- یک واحد افزایش در عقاید و باورها با ۱۹/۷ درصد افزایش در بازده کل همراه است.

- یک واحد افزایش در تجربه‌ی دینی با ۱۲/۸ درصد افزایش در بازده تربیتی همراه است.

- یک واحد افزایش در اعتقاد به پیامد اجتماعی دینداری با ۱۲/۳ درصد افزایش در بازده تربیتی همراه است.

مشکلات و محدودیت‌ها

از جمله مشکلات عمدۀ در اجرای این پژوهش تهیه‌ی مقیاسی معتبر و روا بود که به واسطه‌ی آن بتوان هم شاخص‌های دینداری و هم بازده‌های تربیتی را اندازه‌گیری نمود. در خصوص شاخص‌های دینداری تحقیقات چندی صورت گرفته بود ولی در زمینه‌ی بازده‌های تربیتی هیچ مطالعه‌ای یافت نشد. بنابراین، مفهوم پردازی، تعریف عملیاتی و تهیه‌ی پرسشنامه برای سنجش دینداری و بازده‌های تربیتی بسیار مشکل، وقت‌گیر و انرژی‌بر بود. علاوه براین، جمع‌آوری اطلاعات از دانشآموزان مدارس مشکلات خاصی داشت؛ زیرا علاوه بر حساسیت‌های مسئولان آموزش و پرورش و انگشت‌گذاشتن آنان بر روی بعضی از سؤالات، جلب اعتماد دانشآموزان برای پاسخگویی به سؤالاتی که اعتقادات و باورهای شخصی آنها را مورد سؤال قرار می‌داد نیز دشواری‌های خاص خود را داشت. علاوه بر مشکلات فوق، این پژوهش با محدودیت‌های زیادی نیز روبرو بود. محدود شدن جامعه‌ی تحقیق به دانشآموزان سبب می‌شود که طیف وسیعی از جوانان و نوجوانان از حیطه‌ی تحقیق به دور باشند؛ جوانانی که یا فارغ‌التحصیل شده و یا ترک تحصیل نموده‌اند. همچنین اجرای این تحقیق بر روی بزرگسالان، دانشجویان و یا سایر اقسام جامعه می‌توانست اطلاعات مفیدی را در خصوص وضعیت دینداری و بازده‌های تربیتی فراهم آورد. همچنین نقش بسیاری از عوامل و متغیرها (از جمله نگرش والدین، نوع شیوه‌ی تربیت والدین، میزان مذهبی بودن والدین و الگوپذیری دانشآموزان از بزرگترها) به دلیل محدودیت‌های موجود (محدودیت‌های زمانی، محدودیت در هزینه‌ها و...) مورد بررسی قرار نگرفت.

پیشنهادها

باتوجه به تحلیل‌های انجام شده پیشنهاد می‌شود:

گرچه دانش آموزان مورد بررسی از نظر دینداری و بازده‌های تربیتی در وضعیت مناسبی قرار دارند ولی همچنان در شیوه‌های تربیت دینی و اخلاقی دقت نمود و با شناخت صحیح روحیه‌ی جوانان گام‌های اساسی و مهمی در جهت ارتقای سطح تربیت دینی آنان برداشت. برای بهبود وضعیت جوانان باید در جریان تدریس، تربیت، تفریح با استفاده از ابزارهای نوین فرهنگی و هنری نسبت به جذب و تربیت آنان همت گماشت. در این میان تحول در ویژگی‌های معلمان و روحانیان ضروری می‌نماید. لذا وجود الگوهای عملی و اخلاقی مناسب جهت هدایت جوانان بسیار مهم است. همچنین آنان باید احساس نمایند که در جامعه رهای نیستند و برای مبارزه با مشکلات زندگی از حمایت افرادی متدين و خیرخواه برخوردارند. این موضوع دقیقاً ضرورت وجود تشکل‌های مذهبی، فرهنگی، علمی و... را آشکار می‌سازد تا از آن طریق بتوان ضمن هویت بخشی به جوانان، احساس تعلق و دلبستگی و حمایت اجتماعی را نیز بهبود بخشد. علاوه بر موارد بالا پیشنهاد می‌گردد در طرح‌های آئی سؤالات زیر مورد بررسی قرار گیرد:

- بررسی گردد که چرا نوجوانان و جوانان در بعضی از شاخص‌های دینداری (مثل بعد عقاید و باورها) بسیار قوی‌تر از شاخص‌های دیگر (مثل شناخت مذهبی) نشان می‌دهند؟

- بررسی گردد که چرا در بین بازده‌های تربیتی، بازده اجتماعی باید رتبه‌ی نازل‌تری نزد جوانان داشته باشد؟

منابع

- ۱- قرآن کریم.
- ۲- ابن‌منظور (۱۹۹۶م)؛ *لسان‌العرب*؛ چاپ جدید، بیروت.
- ۳- اسمارت، نینیان (۱۳۸۳)؛ *تجربه‌ی دینی بشر؛ ترجمه‌ی مرتضی گودرزی*؛ ج ۱، تهران: سمت.
- ۴- الیاده، میرچا (۱۳۷۵)؛ *دین پژوهی؛ ترجمه‌ی بهاءالدین خرمشاھی*، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، چاپ دوم.
- ۵- روح‌الله‌موسوی خمینی (۱۳۷۸)؛ *صحیفه‌ی امام؛ مؤسسه‌ی تنظیم و نشر آثار امام خمینی*، تهران: چاپ اول.
- ۶- اینگل‌لہارت، رونالد (۱۳۷۳)؛ *تحول فرهنگی در جامعه‌ی پیش‌رفته‌ی صنعتی؛ ترجمه‌ی مریم وتر*؛ تهران: چاپ اول، انتشارات کویر.
- ۷- بیتس و پلاگ (۱۳۷۵)؛ *انسان‌شناسی فرهنگی؛ ترجمه‌ی محسن ثلاثی*، انتشارات علمی، چاپ اول.
- ۸- پترسون.م و دیگران (۱۳۷۷)؛ *عقل و اعتقاد دینی (درآمدی بر فلسفه‌ی دین)*؛ ترجمه‌ی احمد نراقی و ابراهیم سلطانی، تهران: انتشارات طرح‌نو.
- ۹- تنهایی، ابوالحسن (۱۳۷۵)؛ *جامعه‌شناسی در ادبیان؛ بهباد، یزد*: چاپ اول.
- ۱۰- حجتی، سید‌محمدباقر (۱۳۶۸)؛ *اسلام و تعلیم و تربیت؛ چاپ چهاردهم*، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- ۱۱- دورکهایم، امیل (۱۳۷۱)؛ *صورت‌های ابتدایی حیات دینی؛ ترجمه‌ی همایون همتی، کیهان فرهنگی*، شماره‌ی ۹۴.
- ۱۲- سراج‌زاده، سید‌حسین (۱۳۷۷)؛ *نگرش و رفتار دینی نوجوانان تهرانی؛ فصلنامه‌ی نمایه‌ی پژوهش*، شماره‌ی ۷ و ۸.
- ۱۳- سراج‌زاده، سید‌حسین (۱۳۸۳)؛ *باورهای دینی در میان جوانان و نوجوانان، مجله‌ی فرهنگ و پژوهش*، شماره‌ی ۱۶۹، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- ۱۴- سرمدی، محمود (۱۳۸۰)؛ *وازگان پژوهی قرآنی؛ قم: نشر الهادی*.

- ۱۵- سروش، عبدالکریم (۱۳۷۲)؛ فربه‌تر از ایدئولوژی؛ تهران: انتشارات صراط.
- ۱۶- سلیمانی، علی (۱۳۷۹)؛ دین، کجری و کنترل اجتماعی، *فصلنامه‌ی حوزه و دانشگاه*، شماره‌ی ۲۲.
- ۱۷- سیف، علی‌اکبر (۱۳۸۰)؛ روان‌شناسی پرورشی؛ ویرایش پنجم، تهران: انتشارات آگاه.
- ۱۸- شعرانی، ابوالحسن (۱۳۵۵)؛ نشر طوبی، تهران: چاپ اسلامیه، بی‌تا.
- ۱۹- شکوهی، غلامحسین (۱۳۷۴)؛ تعلیم و تربیت (کانت)؛ تهران: انتشارات دانشگاه تهران. چاپ چهاردهم.
- ۲۰- طباطبایی، سیدمحمد حسین (۱۳۶۲)؛ خلاصه‌ی تعالیم اسلام؛ نشر کعبه.
- ۲۱- فنایی، ابوالقاسم (۱۳۷۵)؛ درآمدی بر فلسفه‌ی دین و کلام جدید؛ تهران: نشر اشراق.
- ۲۲- کمال‌المنوفی (۱۳۷۵)؛ اسلام و توسعه مؤسسه‌ی پژوهش‌های اجتماعی؛ تهران: انتشارات بیشن.
- ۲۳- گیدنر، آنتونی (۱۳۷۳)؛ جامعه‌شناسی؛ ترجمه‌ی منوچهر صبوری‌کاشانی، تهران: نشر نی.
- ۲۴- مصباح‌یزدی، محمدتقی (۱۳۶۸)؛ آموزش عقاید؛ جلد اول، سازمان تبلیغات اسلامی.
- ۲۵- (۱۳۷۶-۷۷)؛ معرفت دینی، کتاب نقد؛ شماره‌ی ۵ و ۶.
- ۲۶- مطهری، مرتضی (۱۳۶۲)؛ مجموعه آثار؛ جلد دوم، قم: انتشارات صدر.
- ۲۷- ملکیان، مصطفی (۱۳۷۵)؛ مجله‌ی نقد و نظر؛ سال دوم، شماره‌ی دوم.
- ۲۸- ویلم، زان‌پل (۱۳۷۷)؛ جامعه‌شناسی ادیان؛ ترجمه‌ی عبدالرحیم گواهی، چاپ اول، انتشارات تبیان.
- ۲۹- هیک، جان (۱۳۷۲)؛ فلسفه‌ی دین؛ ترجمه‌ی بهرام‌راد، نشرالهدی، چاپ اول.

Refrence

- Moore, A. Carrier (2002). Faith does affect behavior, Religion & ethics, desert news. com
- Smith, Christian (2004). National study of youth and Religion, university of north california, chapter Hill. WWW.youth and religion.org

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی